

Ügyszoba Granátos utca 465 szám
III-dik emelet, és Dorotya utca 16
sz. Fogelféle ház 1-ső emelet Szer-
relmei Miklós műintézetében.

Előfizetés.

	Pesten.
Három hónap helyben	3 ft.
Hat hónap	6 ft.
Egy év	12 ft.

Felelős szerkesztő: **Lauka Gusztáv.**

Vidéken előfizethetni minden posta-
hivatalnál.

Előfizetés.

	Vidéken.
Három hónap vidékre	3 ft. 24 kr.
Hat hónap	6 ft. 48 kr.
Egy év	13 ft. 36 kr.

Kiadó: **Lauka Gusztáv,**
és **Szerelmei Miklós.**

(D O N G Ó.)

**Ezen válaszfelirati javaslatot ös-
meretlen kézből olly értesítés mel-
lett vettük, hogy azt a magyar Kob-
lencz comitéje megalapítván,
mint megbízói nézeteit telyesen
kimerítőt, rövid időn a főrendű
tábla válaszfelirati bizottmánya
elibe felterjesztendi.**

Császári királyi és apostoli Felséged méltóztatott minket, a nemzeti museumnak az ő ritkaságtárába egybehívni, hogy tanácskoznánk a felett, miképp kell a drága időt legezélirányosabban előlni, hogy demonstráljuk azt, milly szükségtelen és türehtetlen egy nyűg vagyunk mi a nemzet nyakán.

Eddigi üléseink folyamából Felséged kegyelmes kegyesen méltóztatik meggyőződni, mimiképp mi e czélnak eddigelő is annyira megfeleltünk, hogy még ellenségeink sem képesek ránk az erélyesség és szükségességnek bármí legkissebb színeit is fogni.

Mi ezen országgyűlésre rendkívüli esetek miatt hivatunk meg; az igaz hogy ezelőtti meghívataink is ugyan rendkívüli voltak, de reményünk van, hogy e rendkívüli rendenkivüliég rövid időn megszűnend sok rendetlenségek szülő oka lenni,

Felséged bibinkre talált, midőn azt mondani méltóztaték, hogy pénzre van szükségünk. Zsebeink a sok menkö korteskedés miatt vesztetül megürültek, és annyira schwarzok vagyunk, hogy a mi kedvelt Budapesti-Híradónk subsidiumát sem vagyunk többé fizetni képesek minek következtében, szegőy pára az irgalmatlan halál martaléka lön. Apponyi bele vitt a sárba s most minket farba rugva Ischlben inyeli a száraz kortyot, s mossa a ráragadt izéket.

A mi a katonaság állitást illeti bizony sokszor nagy kedvünk volna katonáuk állani, de

felségednek egy némelly misericordianus minis-
terei sokkal jobb postokra nyújtottak nekünk kilá-
tást többen a u s d e n u n s r i g e n kényelmes hiva-
talokban készítik már elő mindayajunknak az utat.
Majd lesz gondunk, hogy az illirek elibe lassan-
ként azok küldessenek, kiket mi — kézsorítása-
ink közben is — a Zobelek honába kívánunk. Mi
majd meg őrizzük házunkat akarom monda-
ni hazánkat itthon.

Horvátországban nyílt lázzadás van, ezt
mi már az utolsó országgyűlés elválásakor tud-
tuk, az aldunai vidékeken ellenekkel nézünk
szembe, mi ezen nem csudálkozunk mert emis-
sariusaink csakugyan derék legények.

Egyebiránt a belháborút mi is kívánjuk ki-
kerülni s ezt tüstént is elérhetőnek vélük, mi-
helyt ujból feljogosítva leszünk a nemzetet saját
pénzével demoralizálni, vagy más szókkal: mi-
helyt a Cancellaria ismét a vordere Schenken-
strasseban leend, s Zichy Ferencz a Censurae-
Collegium elnöke leend.

A Helytartótanács helyét meg-
tarthatja, e nevének lelkiismeretesen meg-
felelt ez előtt is.

Az oppositionnak meghagyjuk a vármegyey-
gyűléseket, sőt lekötelezzük magunkat, hogy a
municipalitas fentartására még a független
Jelenkort is feltámasztjuk, még a szathmári
hires 12 pont feletti körlevelezést is als eine
unschuldige Unterhaltung a Krézlisták
számára megengedendjük.

Az unio fájdalom megtörtént, de az vigasztal
hogy általa kebelünkbe sok derék legényeket
nyerünk, die sehr gut geschult sind, s ma-
nipulatioinkat csak egy pontból leszünk majdan
kiindítandók.

Az olasz háboru iránti nézeteinket elhal-
gatjuk, hasonló böles halgatást látván e tárgy
iránt felséged trönbeszédjében is. Egyebiránt
igyekezni fogunk, hol csak lehet az olaszt a ma-
gyar ellen és megfordítva felingerelni. E politi-

cát már eddig is legsikeresebben követtük a kü-
lönböző fajok közt. E mellett irunk néha egy egy
czikket az All. Öest. Zeitungnak, s a mi kedves
Augsburgi nénikénknek; Posonyi conferentiáin-
kat szorgalmasan megtartjuk, s felségedhez örö-
kös hűségünk és jobbagyi ragaszkodásunk jeléül
fekete szalagos sárga kalapokat hordunk.

Um guten Rath zu hohlen, fehrándulunk
ollykor Bécsbe is.

Mind ezekből császári királyi és apostoli
Felséged kegyelmes kegyesen átlátni méltóztat-
tik, miképp mi a haza érdeke iránt, ha az pénz-
be és jó akaratba nem kerül és ön érdekeink-
kel egybe nem ütözik, — áldozni készek va-
gyunk. Miről midőn Felséged, szentséges személ-
je és magas családja iránti határtalan hűségünk
és jobbagyi hódolatunkkal egyetemben biztosita-
nók, maradunk Felségednek

változhatlan alázatosságban
öröklő szolgáló Magyaror-
szág törvényhozó testületé-
nek főrendei.

Csernátóni.

Egy falusi káplán emléklapjai.

I.

1816-ban születtem, nagypénteken. Anyám
ugyan az napon éjjeli tizenegyorakor örökre el-
szenderült, azon édes megnyugvást hagyva imá-
dott férjének Klepsidra Benedeknek s egyetlen le-
ányának Hildegundának, hogy egyenesen a para-
disomba rohant megszökött lelke, miután nagy-
pénteken huslevet nem akarván bevenni, mint
malitiosus böjtölő gyomorgöres variatiók követ-
keztében halálozott meg.

Atyámnak a Rokoczia-num officiumba tett
jegyzései nyomán kitudtam, hogy a helybeli bol-
tos volt keresztapám, (hét éves koromig jó tar-

tott ingyen medve czukorral) s az árendásné keresztanyám; (e vastag nő pedig a marha hólyagot játékszerül mindég eltéteté számomra.) kitudtam továbbá hogy nagyon csendes gyermek valék, szerettem a sz. János kenyeret, meg aszaltszilvát; s hogy Szegfű Borbála atyám fiatalkori dolceja volt dajkám.—

Atyám másodsor is megházasodott, nőül vette Szalonnás Erzsit a Börvelyi Aconomus két mázsás, de igen csinos leányt. Ezen házasságot csak azért említem meg, mert nagyszzerű hatást gyakorolt további kiképzetésemre,

Hétéves koromban iskolába küldtek, atyám nem szeretvén udvarolni, s szépet tenni, a professorokkali közlekedést mostoha anyámra bízta, a két mázsás de szép Erzsire. Tudja isten mért mért nem — mostoha anyámat a felszentelt professorok igen szívesen, sőt mondhatni igen megelőzőleg fogadták, s fülem hallatára többször ígérték, hogy különös figyelmet fognak kiképzésemre fordítani, s mindent elkövetendnek, hogy társaimat minden tekintetben felül muljam. Annyi bizonyos, hogy hat évek leforgása alatt, kivéve egy évet mindég a jelesek között első második helyen valék, — a moresből szinte eminens. Rhetor koromban egy kiaszott, vén, életunt, nőgyűlölő piarista, tanárom az első rendbe nyomott.

Ezen bótrányon mindketten boszorkodtak, atyám is, mostoha anyám is. Atyám (szegény atyám) azt hitte hogy azelőtt jobban tanultam, pedig ezen aszalt stokfis volt az, ki alatt majd megöltem magamat. Anyám (szegény anyám) pedig azt hitte, hogy talán szépség vagy más előnyeiben fogyatkozik. Nem megszállásképen mondom hanem anyám valóban csak piaristának tetszhetett, mert noha nem volt rút, de testalkatával, be vitte bármint hűvös terembe a Zona torridát.

Vége bevégeztem a gymnasiumot. Mindketünkön meglehetősen meglátszottak a humanista évek. Én beszéltem diáku, tudtam összeadni, sokszorozni, és elosztani. Tudtam Virgiliusból 300 sor verset, Cicero szonoki ragyogványaiából két fejezetet. Anyám kövérebb lett ugyan, de arczszi-ne foltos lett, s szeméi közel egy ujnyira estekbe. Hja a sok menkö lótás, futás.

Atyám — egyedül maradt a régi, keveset gondolva mással, mindennap ki szít 16 pipa daróczi muskatályt, megívott 4 icce gyilkos óbort lepuskázott hetenkint fél tucsat nyulat s egy főt foglyot, meg öklözte kocsissát, megpofozta inasát, elmondta hogy bolond a világ, s az ó testamentom olvasása közben aludt el.

A világ rendén folyt, a történeteken senki sem botránkozott meg. Én nagyszámár voltam ugyan, a 4,000 forinthez képest, mennyit neveltetésemté pazaroltak, de csendes természetem miatt még is szerettek az emberek. Atyám imádtatta a régi rendszert a miért minden számárt nagyra becsült, ha tudta hogy pap csinálta. Jövendőmről sem esett kétségbe, hiszen a régi rendszer mellett, a szamarokról is gondoskodott a status.

A falu plébánosa nagy barátja volt apámnak öregem minden ünnepeken nála falatozott, s egymás iránti barátságukat főleg abba mutatták ki,

hogy csak nem hótra ílaták egymást.

Atyám berugva rendesen nagy catholicus volt, s botránkos dühel fejtegette az ó és új testamentum írásait. Sokat hívén magáról és nagy tudományosságot affectálván, számtalanszor csaknem hajba mentek az öreg plébánossal.

Vacatiom első holnapjába valami nagyobb nevezetesség nem történt, kivéve hogy egy fiatal egészséges szolgálatot anyám cassirozott, mivel egyszer tévedésből ebéd alatt engem urfi helylyett per te szollított.

Ezen esemény gyanút is gerjesztett mostoha anyám előtt, s az én, s atyám bosszantására rendkívül undok szolgálatot hozatott, elannyira undokot, hogy a kocsi és inas szinte rögtön felmondák a szolgálatot.

A plébános barátsága nagy hatást gyakorolhatott atyám kedélyére, mert vacatiom utolsó hetében lelkünk halhatatlanságáról, tulvilági üdvéről, semmit nem tevésről, henyéllésről, biztosított állapotról, s kényelemről kezdett beszélgetni.

Igen gyakran kellett meglátogatnom a plébánost, s ha olykor többet ittam mint sem menyeyt megbirtam — egész bizodalommal dicséretét és magasztalását előltem a papi élet nagyszerűségét, és hasznosságát, előadta hogy a világon ez az első állás s hogy egy állásban sem lehet többet használni az emberiségnek — szemé szintugy szikrázott a hivatás szentségétől, s anyiszor ivott, mennyiszor egy egy nagyobb phrasist kiszoríthatott.

Ez így ment csaknem mindennap délutánnonkint, atyám nem tudom mi okból, egyre noga-tott a plébánoshoz; míg végre kisült, hogy papot akarnak belőlem csinálni.

Én igen szép oldalait ismertem a papistatusnak, többször tapasztalhatám, hogy semmiben sem szükölködnek, dolgozni soha sem szerettem s így atyám kívánatára igennel feleltem.

Egy komor essős napon vittek be a concursusa, atyám ebéden marasztaltaték, másnap reggel ministrált a püspöknek, s miután a püspöki titoknok, az ajándékba kapott egy hordó vörös bort megdicséretét, elküldte egy uttal a levelet mellyben tudtul adja hogy növendéknek nagy kegyelmesen elfogadtak.

Atyám először életében megesokolt, komoly kedélyemre vigasztalásul e diák verset idéz vén: Est modus in rebus e. t. c.

Anyám — mostoha anyám, sajnálta távozásomat, miért miért nem, csak a jó isten tudja.

Ördögszekér.

— Az aranykéz vendéglőben ministerialiszcom-bok is kaphatók a legutóbbi állapotok szerint. A radicalok seregestül tudnak az aranykézbe, s eddigelő 29 combinatiót ettek meg.—

— A coelibatus eltörlésének hírére, a szakácsnék és szobaleányok petitiót terjesztettek fel, hogy az semmi szín alatt megne engednessék.

— Lendvai Marczi berekedt. Egy primadonan

rögtön ovást tett, melly szerint Lendvai megintendő, hogy ezután primadonnai jogokat kontárkodva ne tiporjon.

— Egy vadrácz kinyilatkozatá hogy nem azért tart a ráczokkal mert ráczok, hanem azért mert a ráczoknál communisticus elveinek szabad kivitelű mezőt fedezett fel.

— Egy valaki azt állítá hogy a Bécsben több kibocsátott papirospénz között sok hamis circulál. Mi meg azt állítjuk hogy az egész quantum hamis.

— Nagy Károl kisujszállási követ Petőfinek a párbaj megemlésekor bot fegyvert ajánlott. A kis hamis! ismét a régi fegyvert szerette volna választani mellyel a követséget elütötte. — Nyulhus neked komám, de börtöstől.

— Valaki azt a bolondot beszélé, hogy Chiki Sándor nemsokára valamelyik operában csupa műkedvellésből mint primo basso fog fellépni. — Annyit vicz nélkül mondhatunk, hogy Chiki Sándornak felséges bassusa van.

— Egy pápaszemes követ, nem tudjuk hogy hívják, valahányszor a szószékbe lép, társai mindég lemorogják. Ő azonban kedélyesen mosolyogva távozik. Mosolyában mintegy ennyi van: Nem is ide való vagyok én urak! hanem valami ministerialis hivatalba.

— Tegnap egy szónok így kezdé beszédét: mi nem akarunk egyebet, csak hazánkat védelmezni... — Annyi igaz hogy mostanra ez elég is lesz.

— Több pestiek szöllőiket kötöztetik, a tamási harcosok pedig mivel ezt nem tehetik — sebeiket kötözik.

— A ráczok azt üzenték, hogy szent István napján Pesten reggeliznek, Budán pedig ebédnek. Valami lehet a dologban, mert az újépületben már is öntik a gombócokat számukra, — csakhogy azoktól hasra esnek.

— Fitos tánczművész saját vallomása szerint 18 ágyut foglalt el az utolsó francia forradalom alatt, miért a becsület rend keresztjével díszítetett. Ajánljuk őt az illetők figyelmébe, a romai sánczoknál nagyon helyén volna.

— Az alsó háznál a baloldal tegnap a légvonal következtében szökni volt kéntelen. Azt állítják, sok malitiosus minister falók, hogy az ablak a ministerium által studio töretett ki.

— Abonyi Ugochai követet valaki mint nagyszű embert magasztalgatá. U g o c h á b a n a g y é s z. Ennyit mi is aláírunk

— Pálfi Albertet a Marcius szerkesztőjét Verbatai párbajra hívta, de oly feltétel alatt hogy a tisztelendő atyása háromszor lö egymásután, genialis vékonyságu barátunk pedig csak egyszer, minthogy Verbatai szinte háromszor vastagabb, és így háromszor könnyebben található nálánál.

— A nápolyi királyt folyvást persequálják de mindig csak alsók és felsők. Szegény nápolyiak nem tudják hogy királyukat csak disznóval üthetik el

— A kukoricza harczok alkalmával mindég nagyszerepet játszik. A rácz guerilla csapatok is kukoriczából flintáznak. Guerilla! Kukoricza Flinta! Véh tibi Hunnia!

„Hallod kedves férjem már félreverték a' harangot is !? siess és védj hazádat mint derék százados ! hanem vigyázz drága életedre, 's ha lehet mennél előbb térj vissza ölelő karjaimba.”
(Gondolatban) Találjon az első golyó nagyhasu pók! hogy marczimmal háboríthatlanul élvezhessem hátra, lévő napjaimat !

— Azt pletykálják hogy a tolnai nemzetőrök az első bomba visitre megfutamodtak, — álltván: hogy bombátlan fegyverre bombázni lovagiatlanság. Ők csak egyenlő fegyverek ellenében fognak harcolni. Igazságuk van.

— A veszprémi főpapság szörnyen megizgadt a múlt hetekben, — a segéd lelkészek t. i. a Káplányok, kiknek évenként 24 forint de pengő fizetésök van, azon borzasztó vakmerőségre vetemültek, mi szerint fizetésök javítását követelték, — a szegény kanonokok kiknek évenként csak 15-20 ezer forint jövedelmök van, a magokébol természetesen mit sem engedhettek, végzésbe ment tehát, hogy a házoló szegények és koldusok pénztárát fogják e célra használni, — a panaszló egyének fizetése megjavított tehát havonként Egy — olvasd és mond Egy pengő forinttal, — facit évenként 12 pengő forintot.

— A veszprémi káptalan petitot szándékozik nyújtani a ministeriumnak, hogy a papi javak továbbra is kezelésök alatt maradjanak, miután ők képesek annak jövedelmét a szegényebb sorsu lelkészekkel testvéreleg megosztani.

— Há m J á n o s p ü s p ö k, Primássá kinevezetésének dicsőségére egy nagyszerű istenházat fog építeni, — ezt bevégezvén az Esztergomi félben levő istenházat fogja megépíteni, és a sok Istenháza szerencsés megépítésének dicsőségére egy istenházat fog építeni. — Tiszteletes Ur! önnek elődei már elég istenházat építettek, tegyen ki rajtuk egy stich-et s építsen ön egy nagyszerű országházat.

— Ad vocem papok, — mondják hogy Thalia papjainak clericussai, magyarul szolván a koristák küldöttséggel fognak járulni Innsbruckba hogy adassék nekik is constitutio, mert hogysen a mostani zsarnokság alatt maradjanak inkább képesek az orosz protectiohoz folyamodni.

Egy hölgyhöz, kit imádok.

Imádlak Dorottya, mert a' pofád veres,
Imádlak Dorottya, mert a' hajad deres,
Imádom Dorottya grandiosus száját
Melly hogyha megnyílik elefánt bassotad.

Gólya nyakad vékony, azt azért imádom
Orrod nyomott körteként ül a' pofádon,
Orrod mellett szemölcs, tetején egy másik
Fogaid közül csak tizenöt hibázik.

Kebeled cylinder, a két lábod tepsi,
Más kicsit szeretne, de nekem így lepsi.
Hogyha széles Praczlid körmeit vizsgálom
A teremő genialitást csudálom.

Mi egész alkatod illeti, az nemes,
Henszlmann és Pulszki tollára érdemes,
Kik ha bele fognak annak irásába —
Ott ragyogsz a bajor Pinachotecába.

Hosszú vagy, de vékony, alul felül egál
Miként a lápi nád, egész tested úgy áll,
Hát még a lépésed?! az dorottya bűvös,
Közeledben a lég illatos, és hűvös.

Hangod mint a zene, andalgó, merengő
Nyugalmat int mint az alsóházi csengő,
Két szemed ha pillant egyre kokettiroz
És minden két lábú állatot zseniroz.

Enyém vagy Dorottya, enyém vagy de mégis
Nem csak Besze szenved, szenvedek ám én is,
Besze szenved minthogy Premie nem lehet,
Engem meg az gyilkol, hogy valaki szeret.

Azt gondolod hogy nem ismerem dolcedat?
Ki ma egy kalapot, holnap egy ruhát ad.
Jól ismerem Drottyi! ne volna csak követ,
Régen a fejéhez vágтам voln' egy követ.

Szerelmi gomba.

Szép leány ült ellenemben,
Esz esett; — s kebeleben
Egy nagy bolond gomba nőtt
A szerelem pecsérkéje,
Szörnyen elbódított kéje —
S bírom a lányt már mint nőt.
Először csókkal berántva,
Aztán karom közé rántva —
Szívem kéjkortyot nyele;
Velem édesen kínlódott —
De most már megaszalódott,
S!!! — savanyún élek vele. —

Órzás egy magyar novellából.

Don Rodrigo de Figueras, a Cordileras aljában lakott erdős sivatag közepén épült régi várban. — Hárman laktak e várban: Don Rodrigo de Figueras; neje: Donna Flamina Citronea; és Gumilastic Labradoresc, ki Don Rodrigo de Figuerasnak egyszessmind szolgálja vala. Donna Flamina Citronea gyönyörű volt, gyönyörű mint Éva lehetett azon időben mikoron még almát nem evett. Sötét fűrtel mint holló szárnyak, hulltak a havas kebelre, szemében csendes éj ült, homlokán vídám zajos hajnal, ajkain földi eper.

A Cordileras aljában rablok tanyáztak — tizenketten. Kapitányuk volt Gumilastic, egyszessmind szolgálja Don Rogrigo Figuerasnak. — Gumilastic beleszeretett Donna Citroneába, és mint spanyol telivér, eltökélte elrablani. Don Rodrigo azonban tele lévén magnetismussal, megálmódá az elrablást. Mit csinál? borzasztó dolgot csinál!

Azon éjjel, mely éjnek 12 órájaker Gumilastic a rablást elhatározá, előveszi Don Rodrigo de Figueres szélpuskáját, felgyújtja a salonban a milligyertyákat, szeretett Flamináját fehérbe öltözteti, s a középre állítja, maga pedig szélpuskájával, melyben 12 kemény töltés volt, egy spanyolfallal ellátott szegletbe vonul.

Tizenkettőt ver az óra: a kakas kukurikol; a bagoly huhog, Gumilastic 12-ed magával compareál. — Kevés előkészület után benyit a terembe. Megpillantja szíve imádjottját, keble szorong, a nagy világosságtól szeme káprázik, gondolkodni kezd de azon pillanatban Don Rodrigo de Figueras czéloz — — —

ssss *) Gumilastic összerogyik.
Jő a második.
ssss Bedzambuki összerogyik.
Jő a harmadik.
ssss Fernandez összerogyik.
Jő a negyedik.
ssss Guzman de Lara összerogyik.
Jő az ötödik.
ssss Caprafiorgo összerogyik.
Jő a hatodik.
ssss Manillas összerogyik.
Jő a hetedik.
ssss Lazaros el Puppas rottty.
Jő a nyolczadik.

ssss . . . kilencedik ssss . . . tizedik
ssss . . . tizenegyedik ssss . . .
tizenkettedik ssss . . . Daruas, Golyas,
Snephas, Foglyas, Pujkas, Dugbas összerogyik.

Don Rodrigo de Figueras előrohan, ölelni megszabadított Flamináját, de az megmeredt, miután a szíve megrepedt.

Flamina imáda Dugbast, ki szinte agyonszelelteték.

Don Rodrigo de Figueras kétségbeesetten ment alunni.

*) A szélpuska hangja elsütéskor.

Tessék olvasni!

Egy tudományosképzültségű, az irodalmi pályán is névről és jó oldalról ismeretes fiatal, ki, okadatos irányczikkei által a nevelési téren is kellő tanszerúséget fejtett ki, nevelőül, vagy valamely radicalszemléű hazafi mellé titoknokul ajánltatik. Értekezhetni vele Magyarutcza 519 szám alatt földszint 2-ik ajtó mindennap reggel fél 10 óráig.